

בעקבות הסיכומים האזוריים

עופר קרול - אמבר

כי הדבר מטעה. מחיר "מקומי" מתאים וראוי לניתוח מקומי, אבל לא לניתוח השוואתי. מפרסמים אצלנו מאמרים עיתונאיים על ההצלחות של משקים שונים ומסבירים לנו איך מרוויחים הכי טוב בניצולת מזון רעה? אולי אותו משק מוצלח, אילו לא היה הופך ניצולת רעה לאידיאולוגיה והיה מנסה לשפר את תכולת והרכב המנה. ייתכן ובגלל שהוא מוצלח, היה משפר את תוצאותיו בהרבה. רכישה ממרכזי מזון לדוגמה צריכה להבחן בניתוח אנכי. מה היה באותה רפת לפני ואחרי ולא בניתוח אופקי שבוחן משק שרק השתפר ביחס לעצמו, עם המעבר למרכז מזון, לעומת זה שיש לו מחסנים מושקעים, שיתוף פעולה עם גידולי השדה, מאביס ראוי ומוצלח וקרבה למקורות מזון זולים. ניתוח נכון להשוואה היה צריך לבחון כל קטע בנפרד ואז אולי גם היינו לומדים ולא רק מפריחים סיסמאות ונותנים תוויות, שאין להן אחיזה במציאות. ■

תמהני, איך ניתן להשוות בין משק שהשקיע במבנים ומתקיימת אצלו חברות והבנה בין רכז הגד"ש לרפת, לבין משק אחר עם תנאי שיכון לא מתאימים ושהכול בו נקנה מסוחרים במחירי שוק. לא ברור לי, איך ניתן להשוות בין משק שלא השקיע במתקן ראוי לאחסון תחמיצים ומזונות אחרים, לזה שהטרקטור שלו נגמר ובור התחמיץ טעון תיקון ולקיבוץ אין ממון להשקעות.

מצדם של אנשי הכלכלה לא ברור לי, איך ניתן להשוות בין משק שבגלל נפחי אחסון גדולים וראויים הצליח לאגור מזונות יקרים, בזמן שהיו במחירי שפל, לזה שחייב ואין לו יכולת אחרת לקנות, תמיד, כמויות לשימוש מידי - בדרך כלל, במחירים עולים. לא ברור לי, מדוע זה שאגר במחיר זול לא מחויב בסיכום הכלכלי "ההשוואתי" במחירי השוק. בניתוח השוואתי, לטעמי, לא ניתן לתת למזונות הקנויים מאותן אוניות מחיר "מקומי"

פ עם בשנה יש אירוע. בכל האזורים מוצגים סיכומים כלכליים השוואתיים וכולם מתרגשים. "אני נגד ריצה לתנובה גבוהה, כי הוכח שזה לא כלכלי" אומר האחד, "כי ראינו את זה בסיכום. "עבודה עם מרכז מזון פחות כלכלית, כי ככה רואים בחוברת" אומר אחר. "מנה יקרה עם תוספים זה רק לטובת הסוחרים" אומר שלישי ועוד כהנה וכהנה אמירות, שכל מה שניתן לומר עליהן שאין אחריהן כל ביסוס.

איך ניתן להשוות בין משק שהשקיע במבנים ומתקיימת אצלו חברות והבנה בין רכז הגד"ש לרפת, לבין משק אחר עם תנאי שיכון לא מתאימים ושהכול בו נקנה מסוחרים במחירי שוק

מרכז מזון עצמי יואב צור באר טוביה